

vil kunne forhøjes og det ret betydelig, naar vi fik en højere Told paa fremmede Østers. Det er altsaa et Forslag, som jeg skulde være meget villig til at støtte — hvis det skulde finde Tilslutning i Tinget — som en stykkevis Revision af Toldloven. Jeg gør mig imidlertid ikke langvinste Forventninger i saa Henseende. Jeg antager vel, at det ærede Medlem der har nogle Meningsfæller, men jeg tvivler meget om, at hans Mening paa dette Punkt er Flertallets Mening. — Det ærede Medlem var meget utilfreds med den Maade, hvorpaa man nu bestemte, om en Østers er Handelsvare eller ikke, om den lovlig kan fiskes eller forsendes, eller om den ikke kan det. Jeg erkender, at den Maade, hvorpaa Bestemmelsen finder Sted, har sine Mangler, men indtil jeg bliver oplyst om, at der er en anden og bedre Maade, hvorpaa man kan gøre det og gøre det uden forholds- mæssig Tidsanvendelse, tror jeg, man maa finde sig i Manglerne ved at bruge Ring, i Stedet for at vende tilbage til den langt mindre paalidelige Maade fra Fortiden, som var at bruge et Gennemsnitsbørmaal, thi det er næsten ikke til at kontrollere. Disse Undermaalsøsters ere jo for en Del Østers, som ere unge, som ikke ere udviklede endnu, og der er jo ikke Spørgsmaal om, at de ikke b. fanges endnu, og at det derfor er i sin Orden, at de smutte igennem Ringen og skule sættes ud igen. Naar der fra det ærede Medlems og et andet æret Medlems Side er blevet bemærket, at de Østers, man sætter ud igen, i Reglen dø, er jeg ikke skyndig nok heri til hverken at kunne stadfæste det eller modsig det, men dersom det er rigtig, at de Østers, som sættes ud, dø, er det ogsaa rigtig, at man kræver, at de ikke maa møde ved Kontrollen med mere end en vis Procent af Undermaals- østers uden særlig at komme til at bøde for dem, thi hvis de Østers, som de komme med flere, gaa til Grunde, og hvis det er rigtig, hvad det ærede Medlem fra Listed, bemærkede, at de Østers, som straks blive smidte ud af Baaden, bedre kunne leve, er det klart, at man maa søge at hindre, at de komme med Undermaalsøsters til Kontrolstedet; den Sag er klar. Jeg skal i øvrigt undersøge eller forsøge, om der kunde findes en Maade, hvorpaa man kunde redde disse difforme gamle Østers for at blive liggende i Fjor-

dene eller for at blive fastede ud igen efter at være blevne bragte frem, idet jeg fuldstændig erkender, at der slet ikke er nogen Grund til at holde paa disse Veteraner. Efter Oplysninger, som ere givne mig, er der Østers, som ere indtil et halvt Aarhundrede gamle og mere, saa der er slet ingen Grund til at beholde dem; selv om de vare yngledygtige, hvad jeg ikke ved, er der ikke Mangel paa Yngleoesters; selv om de bleve fortærede, skulde jeg ikke have det mindste derimod. Dersom man altsaa kunde finde paa en Maade, hvorved man ogsaa kunde bruge dem paa Markedet, skulde jeg anse det for at være heldigst; men som sagt, jeg ved det ikke endnu, og hvad der gør det noget vanskeligt for mig, at tilfredsstille det ærede Medlem i saa Henseende, er, at naar jeg skal undersøge Spørgsmaalet, er jeg nødt til at benytte mine sagkyndige, men det er jo netop disse sagkyndige, som det ærede Medlem ikke har Spor af Tillid til; og andre har jeg jo ikke. Det ærede Medlem har endvidere fremjat en Tante om, at man skulde komme til en helt anden Fiskemaade i Limfjorden, blandt andet ved paa ny at tilstede Brugten af Skrabere. Det er ikke ret længe siden, at man fra alle Sider, tror jeg, var enig om, at dette Instrument var fuldstændig ødelæggende for Østersfiskeriet i Limfjorden, og at det var en Hovedgrund til, at Østersfiskeriet var sunket ned til en saadan Ubetydelighed, saa at man fandt det nødvendigt at frede Østersen i 5 Aar, for at bringe den paa Fode igen. Forholdet var jo det, at ved Hjælp af Skraberen havde vi udnyttet Østersen i Limfjorden, saaledes, at vi have indtil 240,000 Kr. om Aaret i Afgift; men den stærke Udnyttelse, der som sagt ikke havde kunnet finde Sted uden ved Hjælp af Skrabevaad, førte jo saa til, at man fuldstændig maatte opgave at have nogen Indtægt af Fiskeriet gennem flere Aar. Altsaa nu at indføre dette Instrument igen, er jeg paa Forhaand meget lidt tilbøjelig til. Kunde man indrette sig med Fiskeriet i Limfjorden paa samme Maade, som man har indrettet sig paa de Steder, hvor man driver kunstig Østersavl i det store, saaledes at man benytter det modne Bassin, borttager alle Østers der Aar efter Aar, men sørger for, at det bliver beplantet,